

тоже трѣбва да се земе въ съображение. Ако врѣмето е дъждовито, постоянно мѣгливо, и ако при това добитѣка се искарва на паша, а особено по водни мѣста, размѣра на солта трѣбва да се увеличи. Самитѣ животни ни даватъ да узнаемъ полезността и размѣра на солта. Ако лижатъ стѣнитѣ, хранилѣ, или пѣкъ едни други, ако не ядатъ освѣтъ колкото да се подържатъ, при добра храна, ако пиятъ и пикаятъ малко, ако сѣ мекушави, слаби, ако косѣма имъ е безцвѣтенъ, настрѣхналъ, ако биковецѣ сѣ малко ревностни, ако телцитѣ сѣ изминали 18—20 мѣс., 2 год. безъ да сѣ развити, трѣбва да имъ се дава солъ или пѣкъ да имъ се увеличи дажбата имъ.

За да се опредѣли дозата на солта трѣбва да се съобразимъ съ цѣйствието, което търсимъ отъ нея. Ако се дава като храна тя трѣбва да се дава постоянно и въ малѣкъ размѣръ размѣсена съ храната. Ако ли пѣкъ се дава като възбуждающе уягчително срдѣство — тогава въ голѣми дози отъ врѣме на врѣме.

Ето най прѣпорѣчителнитѣ дажби : на работенъ волъ, на млѣчна крава 60 грамма ; на волъ за угойване отъ 80 — 150 грамма, спорѣдъ тѣглото му и периода на угойванието му ; на свине отъ 30—60 гр. ; на конъ, кобила, муле, 30 гр. ; на овци за 100 глави 150—200 грам. (за угойване двойно) Тѣзи дози не трѣбва да се надминаватъ ; тѣ могатъ да се намалятъ напротивъ, ако животнитѣ сѣ въ доста хигиенически условия.

Солта се дава на животнитѣ по разни начини : било въ ярмата имъ, било като се растопи и се порѣси съ раствора храната имъ. Твърдѣ е непрактиченъ начинъ, по който у насъ даватъ на животнитѣ солъ, като имъ оставятъ бучки солъ да лижатъ колкото искатъ, едно защото тѣй се много разсипва (като се топи) и друго, защото по тозъ начинъ животнитѣ могатъ да злоупотрѣбятъ съ лакомствата си.

Г-нь А. Тодорановъ, преподавателъ при Русенската държ. реална гимназия е съгмилъ и напечаталъ презъ 1892 година една стопанска книжка, подъ надсловъ *поживѣтъ*,